

Кохані речі

Олена Пчілка

"Яка ти хороша! Як гожая весна!
Як квітка чудесна, як зірка небесна!
Як місячний промінь, як божее сонце!
Поглянь же на мене, як ранок в віконце!

Заглянь в мою душу, що повна тобою;
Ти світ мені цілий скрасила собою.
Тебе ж я кохаю незмірно, безмірно!
На світі ніхто не любив ще так вірно!
Тобі ж я не зраджу до суду, довіку!"

Невже ж завдавати брехню чоловіку?
Не слухать речей отих чулих, гарячих?
Не чути в їх струн щирозлотих, молячих?
Ба! Чом би не слухать той гомін мов з неба!..
Та вірити тільки клятьбам тим не треба!...